

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

II. Liberum est vnicuique, vbi voluerit, sepulturam eligere, dum tamen
tertia pars iudicii sui illi ecclesiae conferatur, a qua caelesti pabulo est
refectus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

gendi sepulturam, in quocumque loco voluntas extiterit,
sive in monasteriis, sive in aliis locis.

C A P. II. *Item papa Leo tertius.*

Nos instituta maiorum patrum considerantes, illorum decreta firmando statuimus, vnumquemque in maiorum suorum sepulcris iacere debere, vt patriarcharum exitus docet. Nulli tamen denegamus propriam eligere sepulturam, & etiam alienam: Dominus enim & magister sibi alienam elegit non propriam, qui sine peccato erat. Sed quia *dignus est operarius mercede sua*, tertiam partem iudicii sui illi ecclesix censemus iure dari, in qua cælesti pabulo a principio sui exordii refectus cognoscitur, vt iuxta Apostolum, sint socii consolationum, vt fuerunt passionum, & sic demum, vbi cumque libitum fuerit, eligat sepulturam; aliter ne fiat, auctoritate Domini nostri, qui per prophetam locutus est, dicens: *Ne transgrediaris terminos antiquos, quos posuerunt patres tui*, sub vinculo anathematis detestamur & contradicimus, nec nostrum est, nec aliqui * vndique vel sacerdoti vel fideliaico vñquam licuit, ^{* f. vii.} fine magna delicti culpa, in talibus proferre iudicium, ^{que} ea quidem quæ mortuo posito ante sepulturam eius, facta fuerint, vel exigendo quod debitum esse dicetur, vel confessiones alias, aut fideiussores, aut pignora capiendo, penitus amputari præcipimus.

C A P. III.

*Item Alexander tertius Cantuariensi archiepiscopo. Pars capituli;
Qua fronte. supra de excommunicatis.*

Super eo vero, quod defuncto aliquo, interdum religiosæ personæ, interdum ecclesiasticæ, interdum etiam sæculares, postulant sibi debita solui, quæ defunctus ipsis debebat, & nisi soluantur, ne corpus defuncti sepulturæ tradatur, vocem appellationis emittunt: hoc tuæ fraternitati duximus respondendum, quod si defunctus de rebus suis disposuit, & debita disponere prætermisit, nisi de solutione debitorum (dummodo sit soluendo) ab herede vel consanguineis defuncti sufficiens cautio detur, corpus eius, postposita appellatione, ecclesiasticæ sepulturæ non tradetur.